

Motion till riksdagen

1989/90:L406

av Per Stenmarck och Ewy Möller (båda m)

Barns umgängesrätt

En skilsmässa innebär ofta, att föräldrarna bosätter sig på olika orter. Var för sig bildar de nya familjer. Risken är uppenbar, att barnen från det första äktenskapet hamnar på undantag. För barnen, som för sin utveckling är i behov av kontinuerliga kontakter med båda föräldrarna, är detta en svår situation, som i värsta fall kan få allvarliga konsekvenser.

Barnens bästa är föräldrabalkens huvudprincip. Detta lagskydd är inte minst viktigt i samband med föräldrarnas separation. Avsikten är att trygga barnens umgängesrätt med båda föräldrarna.

Ett särskilt problem uppstår om föräldrarna, efter skilsmässan, bosätter sig långt ifrån varandra. Barnen bor då den mesta tiden hos en av föräldrarna, och umgänget med den andra föräldern blir allt mer problematiskt.

I de flesta fall har säkert föräldrarna löst även den här situationen. De har kommit överens om hur kostnaderna för umgängesrätten skall fördelas. Men i vissa fall uppstår problem. Det finns inget avtal mellan föräldrarna, och man kommer inte överens om hur kostnader och annat skall fördelas. Risken är därmed uppenbar, att det går långa tidsperioder mellan de tillfällen, då barnen får träffa den förälder, som inte har vårdnaden.

Föräldrabalkens 6 kap. 15 § reglerar umgängesrätten, det vill säga det problem det här är frågan om. Av denna paragraf framgår bland annat vårdnadshavarens ansvar för att barnets behov av umgänge med den förälder som inte är vårdnadshavare kan tillgodoses. Skulle vårdnadshavaren motsätta sig detta, så kan rätten besluta om umgänge "efter vad som är bäst för barnet".

Denna paragraf är – såsom också är huvudprincipen i föräldrabalken – till för att tillgodose barnets bästa. Men det finns åtminstone en brist i den; umgängesrätten behöver inte enbart inskränkas därför att föräldrarna inte kommer överens. Vanligt är också, att det sker av ekonomiska skäl. Det borde därför vara rimligt, att till föräldrabalkens 6 kap. 15 § foga en regel, med innebörden, att om ej annat avtalats mellan föräldrarna, så skall kostnaderna för umgänget delas lika. Även detta bör självklart kunna utsättas för en rättslig skälighetsprövning, för den händelse att föräldrarnas ekonomiska situation är väldigt olika. Det viktiga är emellertid, att barnens rätt till fortlöpande kontakt med båda föräldrarna kan tryggas, på ett bättre sätt än som idag ofta är fallet.

I tidigare betänkanden har lagutskottet framhållit det olyckliga i att "eko-

nomiska omständigheter lägger hinder i vägen för barnets umgänge med den ene av sina föräldrar". Därför är det "enligt utskottets mening angeläget att problemet med reskostnaderna får en lösning" (LU 1987/88:33).

Mot. 1989/90
L406

Frågan har varit föremål för utredning under ett antal år. Det är dags att nu ta ett beslut i ärendet. Det bör därför ankomma på utskottet att utarbeta erforderlig lagtext.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar om sådan ändring av 6 kap. 15 § föräldrabalken att barnens rätt till umgänge med båda föräldrarna tryggas.

Stockholm den 18 januari 1990

Per Stenmarck (m)

Ewy Möller (m)